

Člověk tváří v tvář světu – rekonstrukce patristických koncepcí³

1. Stvořený svět je dobrý.

Člověk umí hodnotit věci jako dobré. Cením si lidí, jiných druhů a ekosystémů jako dobrých pro svůj užitek, anebo pro ně samé?

2. Stvořený svět je krásný.

Člověk dovede vnímat a oceňovat krásu jednotlivých složek vesmíru a krásu jejich interakcí, z nichž v každém okamžiku nově vzniká. Všímám si krásy, kterou nedovedu postihnout?

3. Stvořený svět je zjevením Boží přítomnosti a povahy.

Člověk dovede chovat posvátnou úctu k světu, který je první svátostí Boha Stvořitele. Vnímám stvořený svět jako zjevení Boží milující přítomnosti, jeho moci, moudrosti a dobroty?

4. Každá stvořená věc způsobem sobě vlastním chválí Stvořitele.

Člověk dovede chovat úctu ke všem věcem, neboť každá je hlasem v chvalozpěvu stvoření. Jsem ochoten naslouchat živým i neživým hlasům, které chválí Stvořitele? Dopřávám jim k tomu prostor?

5. Stvořený svět tvoří funkční jednotu.

Člověk dovede spolupracovat s ostatními živými druhy i s neživou přírodou k společnému prospěchu. Je způsob, jímž interagují se stvořeným světem, zaměřen na můj prospěch? Uvědomuji si, jak hluboce je provázáno dobro současných i budoucích lidí s dobrem ostatních stvořených bytostí? Projevuji vděčnost za půdu, která mě živí, za vzduch, který dýchám? Dovedu se učit od motýlů?

³ Podle Jame Schaefer, *Theological Foundations for Environmental Ethics. Reconstructing Patristic and Medieval Concepts*, Georgetown University Press 2008.